

Vergadering:	Algemene Vergadering van Aandeelhouders
Datum:	Woensdag 11 mei 2011, 15:00 uur
Plaats:	Rosarium, Amstelpark te Amsterdam
Aanwezig of vertegenwoordigd zijn:	2.379.256 aandelen (72,4%)
Aanwezige leden van de RvC:	R. Blom, interim voorzitter H.C.A. Groenen H.C.P. Noten
Aanwezige leden van de RvB:	R.A.J. Huyzer, interim CEO
Secretaris van de vennootschap:	E.H.A.M. Knegtel

Niets uit deze notulen mag worden veeelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Roto Smeets Group.

1. OPENING

De voorzitter opent met een kort welkomstwoord richting aandeelhouders, genodigden, vertegenwoordigers van het management, leden van het dagelijks bestuur van de Centrale Ondernemingsraad en andere gasten.

Overeenkomstig artikel 19, paragraaf 1 van de statuten zal de heer Blom optreden als voorzitter van de Algemene Vergadering van Aandeelhouders (AVA).

Er zijn 3.290.275 stemgerechtigde aandelen in het kapitaal van Roto Smeets Group NV uitgegeven, waarop 3.287.132 stemmen kunnen worden uitgebracht. Hiervan waren 2.379.256 aandelen vertegenwoordigd in de vergadering, zijnde 72,4 %.

Aangezien meer dan de helft van het uitgegeven aandelenkapitaal in de vergadering vertegenwoordigd was, zijn besluiten met een absolute meerderheid van stemmen genomen.

Voor de volledigheid licht de heer Blom de ontstane situatie met betrekking tot de RvB kort toe: in goed overleg met de RvC heeft John Caris, de voormalige CEO, besloten om vanaf 1 januari 2011 gebruik te maken van de mogelijkheid vervroegd uit te treden. Vanwege de verkleinde omvang van het concern na de herstructurering heeft de RvC besloten om van deze gelegenheid gebruik te maken het bestuursmodel van de onderneming te vereenvoudigen. In de nieuwe situatie wordt uitgegaan van een managementteam van werkmaatschappij- en stafdirecteuren dat direct wordt aangestuurd door een Directievoorzitter. De functie van COO, die door de heer Van der Heijden werd vervuld, is daarmee komen te vervallen. Op 11 april is kenbaar gemaakt dat er is besloten de vennootschapsrechtelijke relatie met de heer Van der Heijden te beëindigen.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 7 lid 5 van de statuten van de Vennootschap dient de AVA over dit ontslag te worden gehoord. Op het moment dat de AVA werd uitgeroepen en de agenda openbaar werd gemaakt, was het voor de RvC nog geenszins duidelijk dat partijen niet tot een minnelijke regeling zouden komen. In verband met de verplichte tijdstermijnen is er een aparte Buitengewone Algemene Vergadering van Aandeelhouders (BAVA) over dit onderwerp uitgeroepen. De BAVA wordt gehouden op 25 mei 2011 om 18:00u ten kantore van de vennootschap. Vragen m.b.t. dat onderwerp zullen worden doorverwezen naar de 25ste mei.

De oproep en agenda voor de huidige vergadering en de toelichting daarop zijn beschikbaar gesteld per 28 maart jl. via de website van de onderneming en waren beschikbaar bij de kantoren van de Royal Bank of Scotland.

De notulen van deze Vergadering van Aandeelhouders worden overeenkomstig de Corporate Governance Code uiterlijk drie maanden na afloop van de vergadering op de website geplaatst en op verzoek worden de notulen alsdan aan aandeelhouders door het secretariaat ter beschikking gesteld. In de daarop volgende drie maanden hebben aandeelhouders de gelegenheid om op de notulen te reageren, waarna de notulen zullen worden vastgesteld.

De heer Jorna verwijst naar de inleiding waar wordt gesteld dat de affaire Van der Heijden niet in deze vergadering zal worden besproken. Hij merkt op dat er onder het punt 3^E wel gevraagd wordt décharge te verlenen aan de RvB waarvan de heer Van der Heijden deel uitmaakt. Hij meent dat als in de toelichting op de BAVA de heer Van der Heijden aantoonbaar onacceptabel gedrag wordt verweten dat aandeelhouders daar, alvorens décharge te kunnen verlenen, informatie over moeten verkrijgen. De aandeelhouders weten niet wat de heer Van der Heijden verweten wordt dus òf de décharge wordt van deze agenda afgehaald en doorgeschoven naar de BAVA òf de voorzitter vertelt wat er met de heer Van der Heijden aan de hand is zodat de vergadering daarover een discussie kan hebben, aldus de heer Jorna.

De voorzitter wil het in ieder geval doorschuiven tot het agendapunt aan de orde is.

2. Terugblik 2010 en toelichting huidige gang van zaken

De presentatie van de heer Huyzer, interim CEO, is te vinden op de website van de onderneming. <http://www.rotosmeetsgroup.nl/alg/Presentatiesennotulen.asp>

De heer Jorna geeft aan dat hij het een interessante verhandeling vindt en dat het een goed beeld van Roto Smeets Group geeft. Tussen de regels door beluistert hij dat de organisatie geen gelukkige geschiedenis met biedingen kent. Refererend aan Quebecor, Homberg & Van de Pundert en Riva. Het is steeds niks geworden. Hij stelt dat er in eerste instantie lang is overlegd, dat dan de heer Caris spreekt van een 'overval' en zich neutraal opstelt en dat er na 9 maanden een nieuwe cijferreeks komt waardoor Riva besluit er toch vanaf te zien.

De heer Jorna constateert bij de inleiding van de heer Huyzer dat hij afgeeft op het voorgaande beleid van John Caris. Dat er volgens hem teveel naar consolidatie is gekeken en als je alleen maar naar buiten kijkt en niet intern dat je dan de markt verliest. Ook de keuze voor marge i.p.v. volume was een foute en zo zijn er nog wel meer. Eén citaat heeft hij opgeschreven: de lamme moet niet de blinde helpen in die markt. De heer Huyzer gaat er prat op dat hij veel ervaring heeft in cross border consolidatie. De vraag van de heer Jorna is dat als de commissarissen daar vanaf 2009 bij betrokken waren, waarom ze het dan hebben laten gebeuren. Waarom is daarover niets tegen Caris gezegd en is er niet ingegrepen. De heer Jorna vindt dat de RvC aan te rekenen en vindt het dan minder passen om af te geven op een voorganger die zich niet kan verdedigen. Hij constateert dat aangegeven is dat de heer Caris in goed overleg met de VUT is gegaan maar hij krijgt nu toch de indruk dat de RvC eigenlijk heeft aangedrongen op een vertrek van de heer Caris. Hij zou dus graag willen weten waarom hij is weggegaan en concreet hoe de zaak is afgewikkeld. Onder meer omdat de phantom aandelen afgerekend zijn.

De voorzitter stelt voor dit te bespreken bij agendapunt 3^E, de décharge van de toenmalige RvB.

De heer Jorna heeft nog een vraag over het biedingsproces. Hij citeert de heer Huyzer in het FD van 3 maart: "Ik sta neutraal tegenover de mislukte overname. Er is nooit aangenomen dat het zou leiden tot een versterking van het bedrijf". De vraag is dan waarom RSG in zee is gegaan met Riva als het geen versterking was. In het persbericht staat dat "Er financiële en administratieve kostenbesparingen te behalen zijn als Riva ons overneemt". De vraag is: welke zouden dat dan zijn in samenhang met de overname door Riva?

De heer Huyzer wil allereerst nog even reageren op een eerdere opmerking van de heer Jorna. Hij geeft aan dat hij niet afgeeft op zijn voorganger. Hij heeft een droog verslag van feiten en ontwikkelingen gegeven en daarbij de heren Caris en Van der Heijden niet genoemd. Hij heeft een uiteenzetting gegeven

van verifieerbare feiten zoals ze zich hebben voorgedaan. De conclusies die de heer Jorna daaruit wil trekken zijn voor zijn rekening.

Met betrekking tot het biedingsproces heeft de onderneming altijd een neutraal standpunt gehad. De heer Huyzer wijst erop dat 83% van de aandelen in vaste handen zit. Die 83% had het voornemen naar 100% te gaan. Daar hoeft helemaal geen strategische overweging achter te zitten en dat is ook niet aan de RvC om dat te beoordelen. Dat is aan de aandeelhouders om dat te beoordelen en die hebben gedacht dat het beter zou zijn het bedrijf te delisten zodat dan wellicht makkelijker consolidatiegesprekken gevoerd kunnen worden. De heer Huyzer stelt vast dat die consolidatiegesprekken voorlopig nog even theoretisch zijn, maar dat hij aandeelhouders niet kan verbieden om een bod uit te brengen om de hele onderneming in handen te krijgen, zeker niet wanneer al zo'n hoog percentage in handen is van vaste aandeelhouders. Van begin af aan is duidelijk geweest dat door die overname er geen expertise binnen zou komen die de onderneming al niet had en er geen nieuw geld binnen zou komen.

De heer Jorna geeft aan dat de VEB meteen omtrent het bod, wat toch een moeilijke constructie naar hun mening was, een 20-tal vragen gestuurd heeft en dat zij verheugd zijn dat RSG voor de minderheidsaandeelhouders, ook te zien op pagina 11 van het verslag, toch juridische constructies bedacht had die het proces zo lang maakten. Maar de vraag wat de kwalitatieve en kwantitatieve voordelen waren van die fusies is z.i. nog niet beantwoord. Want er kwam geen nieuw geld bij en er kwam geen expertise bij dus het persbericht waarin gesproken wordt over financiële en operationele voordelen als RSG met Riva in zee zou gaan, was dus eigenlijk maar een leuke zin maar die sloeg nergens op?

De heer Huyzer geeft aan dat het niet ging om de fusie tussen 2 bedrijven, dus dat er in die zin geen synergie voordelen te behalen waren door organisaties in elkaar te schuiven, maar dat de gedachte bij de bieder was dat een delisting administratieve voordelen kon opleveren; een beursnotering kost ook geld. En bovendien zou het operationele voordelen kunnen hebben ervan uitgaande dat besprekingen makkelijker gevoerd kunnen worden als je een private company bent dan een public company. Dat is ook een operationeel aspect van een onderneming.

De heer Jorna stelt dat een ander punt is dat op een gegeven moment toen Riva de stekker uit het hele proces trok zij nog wel geprobeerd hebben om aangepaste voorwaarden te krijgen waardoor eventueel het proces wel door zou gaan. De heer Jorna kan zich voorstellen dat Riva dat ook kenbaar gemaakt heeft aan de andere grootaandeelhouders om te kijken of daar steun voor was. RSG heeft dat afgewezen maar het lijkt de heer Jorna niet meer dan billijk dat ook de kleine aandeelhouders kennis nemen van de aangepaste voorwaarden die Riva voorgesteld heeft om toch tot een transactie te kunnen komen. Hoeveel minder was het cash bod of waar zat 'm dat in?

De heer Huyzer wenst die vraag niet te beantwoorden omdat dat onderdeel was van een onderhandeling. Er is geen deal gesloten. Er is geen overeenkomst gesloten. Er is met elkaar overlegd en dat overleg heeft niet tot een ander resultaat geleid. Daar heeft hij dus ook niets over te melden. Dat is een uitwisseling geweest van standpunten en dat heeft geen resultaat opgeleverd. Als hij de aandeelhouders het resultaat had onthouden dan had de heer Jorna een punt maar over wat er besproken is, hoeft RGS geen mededeling te doen.

De heer Jorna heeft het gevoel dat er tussen een aantal grootaandeelhouders frequent contact is. Dat er op een gegeven moment een proces is gelopen waar de minderheidsaandeelhouders volledig buiten zijn gehouden waardoor z.i. de informatievoorsprong van de grootaandeelhouders t.o.v. de kleine dermate groot is geworden.

De voorzitter heeft kennis genomen van het standpunt van de heer Jorna. Hij stelt dat de RvC zich terdege bewust is van hun positie t.a.v. alle aandeelhouders. Zij hebben daarnaar gehandeld, hebben gepubliceerd en ter kennis gegeven aan de aandeelhouders wat ze moeten doen en voor de rest kennen zij hun verantwoordelijkheid naar grote en naar kleine aandeelhouders.

De heer Rienks heeft nog een aantal vragen n.a.v. dit agendapunt. Allereerst over Antok. Gelet op de impairment van ruim € 16 miljoen, waarvan een specificatie wordt gegeven achter in de toelichting, is

duidelijk dat op Antok een bedrag van € 4,8 miljoen betrekking heeft en dat de rest, € 11,3, betrekking heeft op Nederland. Maar in verhouding tot die ondernemingen is Antok 3 à 4 keer kleiner. Relatief wordt er dus zeer veel bij Antok afgeboekt. Daarbij komt dan het feit dat een pers niet goed aanloopt en de directeur die weggaat. Dan is een nieuwe directeur wel een kans maar tegelijk ook een risico. Vandaar dat de heer Rienks zich zorgen begint te maken over Antok.

Een andere vraag heeft te maken met de 9% disconteringsvoet waarmee de impairment berekend is. De heer Rienks vraagt zich af hoe RSG aan de 9% komt. Dat lijkt hem wat veel. Hij zou eerder denken aan een percentage dat aan de bank betaald wordt, 4 à 5%.

Zijn laatste vraag betreft drukkerij Schlott die failliet is gegaan. Hij vraagt zich af hoe het zit met de doorstart ervan want het wil nog wel eens gebeuren, in ieder geval in Nederland met vellendrukkerijen, dat ze zogezegd voor een appel en een ei naar een nieuwe eigenaar gaan. Die neemt maar driekwart van het personeel over. Dan heeft hij de pers voor niets en al het overbodige personeel is hij kwijt en kan daardoor de kostprijs laten zakken.

De heer Huyzer legt uit dat die 9% gewoon de uitkomst is van een aantal percentages waarvan instanties vinden dat die moeten worden toegepast. Het is een percentage dat is overlegd met financiële deskundigen en uiteindelijk is die 9% eruit gekomen. Het kan niet vergeleken worden met de bankrente die men krijgt op spaarrekeningen of een hypotheekrekening. De vraag is wat is een realistisch of een reëel percentage. Er zitten opslagen in voor risico's, verschillend per branche en per bedrijf en dat wordt bij elkaar opgeteld. Dan ontstaat de zogenaamde 'weighted average cost of capital', de WACC, en op grond daarvan wordt het percentage gedefinieerd. Op basis van dat percentage wordt de kasstroom contant gemaakt en komt er een waarde uit. Als men $9\frac{1}{4}$ neemt of $8\frac{3}{4}$ dan komt er weer heel wat anders uit maar het blijft gewoon in de buurt van die 9% zitten of uitkomen. Er is op dezelfde manier naar Antok gekeken als naar de Print Productions bedrijven in Nederland. Er wordt dus gekeken naar de contante waarde van de toekomstige kasstromen. Wat verwachten we dat er uit Hongarije kan komen? En wat uit de verzamelde bedrijven in Nederland? Deze cost of capital wordt toegepast en dan komt er een uitkomst. Zo werkt het model en op basis daarvan volgt er een afwaardering. Dat valt dan eerder mee in Nederland dan dat het misschien tegenvalt in Antok maar het is op dezelfde manier benaderd, aldus de heer Huyzer.

De Hongaarse markt is buitengewoon moeilijk. Het land heeft problemen dus dat betekent dat die economie onder druk staat. Daarnaast is het zo dat Antok een beperkt aantal grote klanten heeft dus als er één wegvalt omdat bijvoorbeeld de specificatie gaat veranderen, dan merken ze dat meteen. Dat betekent dat er dan een heel andere kasstroom komt en daardoor tot een veel ongunstiger uitkomst komt. De M600 die genoemd is, is een gebruikte pers die is opgebouwd en waarvan het opstarten wat langer geduurd heeft dan gepland en daardoor meer geld gekost heeft dan ten tijde van de beslissing werd gedacht.

En tenslotte de derde vraag, met betrekking tot de herstart van drukkerijen. Dat is altijd de vrees van RSG geweest. Bij een herstart zijn de schulden meestal voor een groot deel kwijtgescholden en de onderneming gaat voor weinig over naar nieuw management die dan de strijd op marginale basis nog een poosje kunnen voortzetten. Dat hoort bij deze industrie.

De heer Dekker heeft een viertal vragen. De eerste vraag is als Hongarije vrij ver af is van koopkrachtige vraag zoals de markt nu ligt, wat moet deze groep gezien de problemen dan in een strategisch plan en daaraan gekoppeld lopen we het risico dat er in 2011 kasstroom van de moeder naar Hongarije moet om Hongarije overeind te houden?

De tweede vraag: het is de heer Dekker opgevallen dat er gezegd is dat er veel interne slagkracht in de groep zit en dat het middle management wel op orde is maar - hij geeft toe dat de marktomstandigheden bijzonder moeilijk waren – het doorgeven van orders van Roto Smeets Utrecht binnen de groep heeft lang niet opgeleverd wat RSG ervan gehoopt had toen het sluitingsplan in elkaar was gezet. Dat verbaast hem. Klanten kunnen vrij ver van tevoren benaderd worden. Als dat middle management zo goed is, is dan aan te geven wat de hoofdoorzaak is dat er zo weinig door kon worden gegeven aan de groep? Waren er interne problemen op de andere vestigingen waardoor de orders niet goed konden worden overgeven?

De derde vraag: er is gezegd dat het eerste kwartaal 2011 voor diepdruk nog bepaald moeilijk was. Bij de rest ging het beter. De vraag is of diepdruk net zo'n probleem heeft als Schlott, dus hele grote orders waardoor kleinere orders niet zo goed ingeroosterd kunnen worden zeker als je misschien met minder machines werkt?

De vierde vraag: hoe zit het met printing on demand. Is dat een kans voor de groep of is dat toch afkalving van stukken markt die we vroeger toch redelijk profitabel konden bedienen?

De heer Huyzer beantwoordt dat hij niet verwacht dat er mogelijk een cash drain zou kunnen komen richting Hongarije. Dat is RSG ook niet van plan. Zeker niet zolang het een positieve kasstroom heeft. De pers loopt nu goed en straks zit er ook ander management. Tevens is er een verkoopinspanning gepleegd door een klein verkoopkantoor in Budapest te openen. Verwacht wordt dat daar meer omzet door binnen gehaald kan worden wat moet leiden tot een zekere revitalisering van Antok. Met betrekking tot de interne omzet van Utrecht zijn er calculaties gemaakt op grond waarvan Utrecht gesloten zou kunnen worden. Eén overweging was, hoeveel omzet kunnen wij vasthouden of hoeveel omzet zouden wij kunnen uitruilen met een andere drukker. Die verwachtingen zijn niet bewaarheid.

In het eerste kwartaal 2011 m.b.t. diepdruk, geeft de heer Huyzer aan dat RS Etten het beter heeft gedaan dan verwacht maar dat we kijken naar de diepdruk sector in zijn totaliteit. Bij RS Deventer was sprake van enkele onverwachte persreparaties en een toezegging aan een klant van een papierprijs die RSG niet extern heeft kunnen afdekken. Een derde element betrof de achtergebleven bezetting in het eerste kwartaal. Maar wat RSG echt zorgen baart is de inktprijsstijging. Die inktprijs dreigt met 35% omhoog te gaan, wat RSG niet zal accepteren. Onderhandelingen moeten nog beginnen maar dat zijn de indicaties uit de markt. Met name de prijs van hars is gigantisch gestegen. RSG probeert daar zo goed mogelijk over te onderhandelen en het effect te matigen maar de orders die al lopen en waarover afspraken zijn gemaakt, daar kunnen de verhoogde prijzen niet in doorberekend worden.

En tot slot de laatste vraag m.b.t. printing on demand: dat zijn ontwikkelingen die met name nauwgezet gevolgd worden bij Senefelder Misset omdat die het hele brede pakket van diensten onder de loep nemen en elke mogelijkheid die in de markt zit proberen te benutten. Ze organiseren congressen daarover om samen met klanten die mogelijkheden verder uit te bouwen en om verdienmodellen te ontwikkelen in die sector.

De heer Jorna geeft aan gehoord te hebben dat momenteel de koude sanering plaats vindt maar dat de machines niet gesloopt worden, maar dat die doorgaan naar Oost-Europa die daarna met dumprijzen de markt blijven verpesten. Zijn vraag is of de machines van Schlott ook echt gesloopt gaan worden want anders schiet de industrie nog niet veel ermee op als ze naar Oost-Europa gaan en dan straks met nog lagere prijzen weer onze markt op komen.

De heer Huyzer stelt dat hij dat niet in de hand heeft. Maar het feit is dat Roto Smeets veel tijdgebonden drukwerk heeft. Heel veel periodieken die een maand- of weekverschijning hebben dus dat betekent dat het dicht bij de thuishmarkt zitten wel een voordeel heeft. Niet alleen vanwege de vrachtkosten maar ook vanwege het tijdsbestek.

De heer Jorna heeft nog een vraag over de impairment en juist het tijdstip. Hij heeft gekeken hoe RSG de voorspellingen doet de afgelopen tijd. Bij het jaarverslag 2009 werd er vol vertrouwen gesproken over herstructureringsmaatregelen die tot wasdom zouden komen in 2010. Het blijkt eigenlijk in 2010, in het bericht m.b.t. de bieding, dat RSG de middellange termijn nog steeds positief ziet en verwacht dat de marges terug zullen komen tot het niveau van daarvoor. Dan blijkt dat in het derde kwartaal de impairment last genomen moet worden want het gaat allemaal zo slecht. € 16 miljoen van de € 22 verlies die dat veroorzaakt en dan is er in het eerste kwartaalbericht weer een positieve onderstroom met een forste stijging van het nettoresultaat. De vraag en die wil de heer Jorna voor de notulen ook aan de accountant stellen: heeft de accountant de derde kwartaalcijfers naar de normen die daarvoor staan zodanig gecontroleerd dat hij daar volledig de verantwoording voor neemt? Bij de heer Jorna komt het derde kwartaal en die impairment een beetje uit de lucht vallen. Vandaar zijn vraag of RSG naar eer en geweten kan aangeven dat het niets te maken heeft met het onderhandelingstraject met Riva?

De heer Besters van E&Y bevestigt dat zij naar eer en geweten volgens de regels naar de impairment analyse hebben gekeken. Wat betreft het moment, dat heeft indirect met het biedingsproces te maken. Hij geeft aan dat de heer Huyzer al heeft verteld dat het bedieningsproces vertraagd was. Dat betekende dat de halfjaar cijfers niet actueel genoeg waren voor de prospectus dus moesten 30/09 cijfers gemaakt worden en als er op een rapportagemoment indicaties zijn voor een impairment, en die had E&Y, dan moet er een impairmenttest uitgevoerd worden. Het is meer bij toeval door de loop van het proces dat het rapportage moment 30/09 werd en dus de impairment analyse is uitgevoerd. Dat is tevens de reden dat de impairment analyse op 30/09 heeft plaatsgevonden i.p.v. op 31/12.

De voorzitter stelt dat hij dit afdoende beantwoord vindt en voegt er aan toe dat deze RvC met eer en geweten en in alle oprechtheid werkt en daar ook verantwoording over af legt.

De heer Rienks vraagt zich toch af hoe het komt dat 30 september uit de lucht is komen vallen. Hij geeft aan dat het bij deze onderneming al een aantal jaren niet zo geweldig gaat omdat de markt tegen zit maar nooit eerder was er sprake van geweest dat zo'n impairment nodig zou zijn. Hij vraagt zich af wat het risico is dat we op iedere rapportagedatum opnieuw impairment krijgen? Met name in het verband met de 30% solvabiliteitsgrens die met de bank is afgesproken. Dit was aldus de heer Rienks altijd een onderneming die veel vermogen had maar gelet op de laatste balans begint het toch een beetje minder te worden. De schuld is met 20 miljoen toegenomen, het vermogen met 23,5 miljoen afgenomen. Tevens vraagt hij of die impairments weer teruggenomen kunnen worden als het beter gaat? Bij hoeveel impairments is dat niet het geval maar als het gaat om een impairment op drukpersen, kunnen die teruggenomen worden als de kasstroomvooruitzichten verbeteren?

De heer Besters, E&Y bevestigt dat. En stelt misschien iets specifieker: als een bedrijf goodwill afboekt dan kan dat nooit meer teruggenomen worden maar dit soort impairments op activa kunnen wel teruggenomen worden.

De heer Huyzer beantwoordt de overige vragen. De eerste vraag is over de impairment per 30 september. De impairment is het resultaat van een strategische verkenning. Hoe kijken we tegen de markt aan? Hoe zien we dat als verantwoordelijk bestuur? Hoe kijken we tegen een periode van 4 jaar aan? Dat is sterk afhankelijk van de uitkomst van een waardering en aangezien er verschillende waarderingsgrondslagen zijn, zijn er dus ook verschillende doelstellingen en verschillende uitkomsten van een waardering van een onderneming. Een inschatting van hoeveel de marge-erosie gaat worden bijvoorbeeld. Dat zijn elementen die in sterke mate bepalen wat de uitkomst is van de waarde van een onderneming. Het is gebaseerd op de visie die zelden volledig onderbouwd kan worden. Bijvoorbeeld denken we dat de marge-erosie bijvoorbeeld 4% is voor het komende jaar of wordt het 2%? Dat levert al een gigantisch verschil in de uitkomst van die waardering. Er is een MTP gemaakt die gebaseerd is geweest op de zienswijze van het bestuur in die tijd. Het nieuwe MTP is gemaakt onder verantwoordelijkheid van een bestuur in een nieuwe samenstelling. Er is geconcludeerd dat de verwachtingen en ontwikkelingen die zich in 2010, met zijn draconische prijsverlagingen, hebben afgespeeld teleurstellend waren. Op grond daarvan wordt bepaald of de diepte bereikt is of dat het nou misschien stabiel wordt of misschien een klein beetje opkruipt. Daar komt een MTP uit hoe de onderneming denkt dat deze zich gaat ontwikkelen. Dat wordt door de onafhankelijke accountant beoordeeld aan de hand van een waarschijnlijkheid- en betrouwbaarheidsanalyse. Dat wordt vertaald in cijfers. Dan volgt een waardering en dan blijkt dat dat € 16,4 minder is dan wat er nu op de balans staat. Daar moet geen andere overweging achter gezocht worden. Dat heeft te maken met het feit dat het huidige management team op een andere manier naar die markt is gaan kijken en besloten heeft de lucht eruit te halen. Ze hebben liever een positieve verrassing dan een negatieve verrassing. Schlott had een gigantische hoeveelheid immateriële activa op zijn balans staan. Hoe zou dat nu gewaardeerd worden in een grafische industrie in deze omstandigheden? RSG heeft die immateriële activa niet op die balans staan waardoor ze geen overdreven overspannen verwachtingen wekt. Ondanks dat heeft RSG toch nog een solvabiliteit die ze in veilige haven houdt.

De heer Huyzer vervolgt dat het antwoord op de volgende vraag ook in de business update stond, namelijk dat RSG niet verwacht in 2011 weer een sociaal passief te moeten nemen zoals in 2009 is gedaan of een impairment in dezelfde orde van grootte als in 2010. Als het überhaupt al een impairment zou zijn aan het eind van het jaar. Hij geeft aan dat dit een verwachting is die uitgesproken wordt, geen garantie.

Op grond daarvan en op grond van twee andere zaken die in de presentatie genoemd zijn (verkoop pand De Wit en verhuur pand RS Utrecht) kijkt RSG positief tegen de ontwikkelingen aan.

3. Verslag en jaarrekening 2010

3.a. Verslag van de Raad van Commissarissen

De heer Jorna heeft een vraag over het remuneratiebeleid: Kunt u aangeven waarom de heer Caris over 2010 phantom share toegedicht heeft gekregen die gelijk zijn afgerekend? In het remuneratiebeleid staat geen enkele zin over het afrekenen van nog lopende phantom shares. Het zijn juist aandelen of rechten die toegekend worden als blijfpremie aan medewerkers die die 3 jaar volmaken.

De heer van den Berg (Directeur HRM) reageert daarop door te stellen dat de leden van de RvB per jaar een aantal phantom shares toegekend krijgen. Het aantal jaren wordt door de RvC bepaald aan het begin van de periode van het contract en met de heer Caris was afgesproken dat ze na 3 jaar (2007, 2008 en 2009) in 2010 konden worden uitgeoefend dus had hij eigenlijk in mei 2010 al recht op het geld. Vanwege de contractuele verplichting heeft de heer Caris ze uitbetaald gekregen op het moment dat hij afscheid nam.

De heer Jorna stelt dat normaal gesproken die phantom shares, als iemand voortijdig zijn periode van 3 jaar niet uitmaakt, komen te vervallen. Dat staat in het remuneratiebeleid. De heer Caris heeft er geen enkel geheim van gemaakt dat hij van de VUT regeling gebruik maakt dus waarom hem een extra uitkering meegeven waar hij geen recht op heeft?

De heer Noten geeft aan dat juist daarom de phantom shares volgens afspraak zijn uitbetaald. Als er sprake was geweest van een onvrijwillig vertrek dan waren ze niet uitbetaald maar hier gaat het om iemand die heel lang bij de onderneming heeft gewerkt, die vertrekt omdat hij tegen zijn pensioen aanzit, al langer heeft doorgewerkt dan eigenlijk nodig was omdat hij eerder met de VUT had kunnen gaan. Dan ga je als goede vrienden uit elkaar. Vandaar dat we alles in één keer afgerekend hebben. Het ging om aangegane verplichten.

Volgens de heer Jorna staat er in het remuneratiebeleid geen verplichting om de periode dat nog phantom shares lopen om die uit te betalen en zeker gelet op de resultaten van Roto Smeets en het dividend voor de aandeelhouders en ook de woorden van de heer Huyzer daarbij betrekking, was het niet nodig geweest. Naar het gevoel van de heer Jorna heeft de RvC ingegrepen en hem vriendelijk doch dringend verzocht te vertrekken.

De heer Noten maakt bezwaar tegen deze veronderstelling. Hij wil het ook echt zuiver geformuleerd hebben aangezien volgens hem de heer Caris hier wordt beschadigd. De heer Caris had eerder kunnen vertrekken gezien zijn leeftijd. Hij heeft op een bepaald moment het besluit genomen. Dat is in goed overleg gebeurd. Dat is met wederzijds respect gebeurd en alles is in één keer afgehandeld. Dat is echt conform de goede omgangsvormen die de RvC met de heer Caris had dus het is in ieder geval verdedigbaar. De heer Noten vindt het niet prettig als het beeld zou ontstaan dat de RvC afscheid genomen zou hebben van de heer Caris omdat ze vonden dat hij gedysfunctioneerd zou hebben. Dat is niet aan de orde.

De heer Jorna geeft aan dat dat geenszins zijn bedoeling is. Als er iemand verstand had van deze wereld dan was het de heer Caris aldus de heer Jorna. Hij vindt het doodzonde dat de heer Caris weg is ondanks dat er misschien op zijn manier van keuzes maken in het verleden wat is aan te merken. Volgens de heer Jorna was de heer Caris duidelijk teleurgesteld en zag hij de exit van de beurs niet zitten en zijn positie daarin nog veel minder.

De voorzitter wil toch e.e.a. toelichten n.a.v. de gesprekken die hij met de heer Caris heeft gevoerd. De heer Caris is verwickeld geweest in een jarenlange strijd in een industrie waar het onvoorstelbaar moeilijk was en waar hij heel veel heeft gedaan om het bedrijf beter op poten te krijgen maar voortdurend moest vechten tegen de bierkaai vanwege de overcapaciteit. Dat is een probleem wat er al

was voordat de heer Caris aantrad. Dat is een probleem van een grafische industrie van tientallen jaren, steeds snellere machines waardoor de kostprijs naar beneden gaat maar in een markt die ook terugloopt. Toen kwam de recessie die invloed had op zowel de oplages als de omvang van de tijdschriften plus de terugval van het reclaimedrukwerk. Het was onvoorstelbaar moeilijk en dwong hem tot enorm diep ingrijpen. Daarbij is de mening van de heer Caris en dat is ook de mening van de RvC, dat wil deze industrie structureel verbeteren dat consolidatie de enige mogelijkheid is. Daarmee wordt niet bedoeld de kleine grafische bedrijven zodat het gewoon binnen Nederland kan, maar meer de volumineuze diepdruk en de zware offset rotatie. Daar heeft de heer Caris onvoorstelbaar veel inzet voor gepleegd. Hij heeft Europa afgereisd. Hij was de voortrekker vanuit Roto Smeets die met alle grote groepen in Europa pogingen heeft ondernomen. Het is helaas allemaal niet gelukt. Niet alleen vanuit Roto Smeets is die consolidatie niet gelukt maar in heel Europa is het bijna niet gelukt. De heer Caris is ook de voortrekker geweest om naar Brussel te gaan om met de politiek afspraken te maken over sociale steun aan de west Europese grafische branche omdat deze industrie sterk aan het inkrimpen is. Ook daar verdere gesprekken. Het is niet gelukt. Wat optrad in de afgelopen jaren is wel zeker een degelijke vermoeidheid bij de heer Caris. Hij heeft er ook nooit een geheim van gemaakt maar dat was het accent waar de heer Huyzer het over had. Absoluut geen diskwalificatie naar de heer Caris maar de RvC, die het ermee eens was dat de consolidatie de enige lange termijn structurele oplossing is, zag tegelijkertijd ook dat het bedrijf moet overleven en dat kan alleen maar door het eigen bedrijf zo kostenefficiënt mogelijk te maken. En daar ging de discussie tussen de RvB en RvC over en die discussies lopen soms hoog op zoals dat hoort binnen de beslotenheid van de bestuurskamer. Dat was al complex en daar kwam uiteindelijk ook het biedproces nog bij. En dat is geen enkel verwijt naar de bieder maar het was wel zo dat gelijktijdig met het biedproces het bedrijf in een in heel moeilijke marktsituatie zat, mede door de recessie 2008 – 2009. Op een gegeven moment heeft de heer Caris, in een goed overleg tussen RvC en RvB, zelf de beslissing genomen om te zeggen dat hij met de VUT wilde gaan. Dat is de werkelijkheid. Niks meer, niks minder. De RvC verlaat de strategie dat consolidatie moet plaatsvinden voor de lange termijn niet. Maar gelijktijdig wordt nu ook het accent intern gelegd, waardoor de resultaten, door een aantal maatregelen zoals de heer Huyzer heeft aangegeven, zich gunstig ontwikkelen.

De heer Jorna meent dat hij van de heer Caris heeft begrepen dat hij vond dat de manier waarop het biedingsproces liep en de positie daarin van de minderheidsaandeelhouders, eigenlijk niet kon. De heer Caris heeft gestreden voor aanpassingen van het model. Volgens de heer Jorna heeft het wellicht daarom ook langer geduurd maar een beursexit daar zag de heer Caris zichzelf niet in functioneren dus heeft hij de keuze gemaakt zoals hij die gemaakt heeft. Dat je daarna nog als vrienden uit elkaar gaat kan, aldus de heer Jorna, maar het blijft onverlet dat hem een vertrekpremie is meegegeven ook al ziet de RvC het niet als een vertrekpremie.

De heer Noten geeft nogmaals aan dat het hier geen vertrekpremie betreft. Dat is pertinent onjuist. Hij voegt toe dat de heer Jorna stelt dat alleen de heer Caris zich heeft ingespannen voor de minderheidsaandeelhouders waarmee hij suggereert dat daarmee een conflict zou zijn geweest tussen de heer Caris en de RvC op dat punt. Ook dat is volgens de heer Noten niet juist. De onderneming in zijn geheel heeft zich daarvoor ingespannen. En aangezien er sprake is van een normale beëindiging van een dienstverband omdat de heer Caris met pensioen is gegaan hebben wij onze verplichtingen uitbetaald. Er is geen sprake van iemands vertrek naar een andere werkgever of iemands vertrek onvrijwillig.

De voorzitter wil hier nog één opmerking over maken waarna de standpunten helder zijn en in de notulen worden vastgelegd: De RvC heeft in de besprekingen met bieder uitdrukkelijk ook de positie van de kleine aandeelhouders in de gaten gehouden en steeds vanuit haar verantwoordelijk t.a.v. alle aandeelhouders gehandeld.

3.b. Verslag van de Raad van Bestuur

De heer Jorna vraagt aan de heer Huyzer of hij nog steeds vindt dat een beursexit een goede stap is of dat dat ook de komende jaren niet aan de orde is?

De heer Huyzer geeft aan dat het voor hem geen issue is. Als aandeelhouders, die een belang hebben bij een bepaalde ontwikkeling van de onderneming, vinden dat er een delisting moet plaatsvinden dan kan

de onderneming daar niet tegen zijn. En als aandeelhouders vinden dat de onderneming op de beurs moet blijven dan accepteert het bedrijf dat ook.

De heer Dekker wil toch nog even terug naar de situatie zoals we die gezien hebben in termen van kasstroom in 2010. Door het ongunstig tij is er een forse negatieve kasstroom geweest in 2009 en in 2010 waardoor het balansbeeld drastisch gewijzigd is. Volgens de heer Dekker heeft RSG in het kwartaalbericht daar zelf van gezegd: “nog een solide financiële structuur”. In het licht van wat er allemaal in de branche is gebeurd hebben de aandeelhouders zich wel de nodige zorgen gemaakt mede gelet op het feit dat het bedrijf factoring heeft ingezet. Wat de heer Dekker in dat kader boeit is of RSG het gevoel heeft dat de kasstroomsituatie toch goed beheersbaar is? Een lichtpunt is dat RSG in het eerste kwartaal een zekere verbetering aan de aandeelhouders heeft kunnen voorschotelen. Zijn vraag is nu of RSG het gevoel heeft dat ze daardoor seizoensmatig, bijvoorbeeld in het derde kwartaal, lastiger kunnen komen te zitten of is dat toch afgezekerd? De financieringskant lijkt in bepaalde opzichten vrij kort. En de tweede vraag van de heer Dekker hangt er mee samen: Roto Smeets Utrecht is gesloten. De heer Huyzer heeft in zijn presentatie gezegd dat het terrein op bepaalde plaatsen is gesaneerd om de verkoopbaarheid te verbeteren maar is de sanering van de grond voldoende geweest om die verkoopbaarheid in theorie mogelijk te maken? Wat is dan het motief om over te gaan tot verhuur en niet tot verkoop aan de komende gebruiker want wordt de verkoopbaarheid daardoor niet een stuk moeilijker?

De heer Van Gelder, financieel directeur RSG, legt uit dat de convenanten die voor de bancaire faciliteit waren afgesproken, met name door het dalende bedrijfsresultaat, onder druk kwamen te staan. Vandaar dat voor factoring gekozen is. De enige conventie is een solvabiliteit van 30% en de overige convenanten waren niet van toepassing. Ten tweede is het financieringstechnisch - het kostenaspect telt ook mee - gunstiger. Met name omdat RSG elk jaar toch behoorlijke seizoensbewegingen heeft van activiteiten van de onderneming, waarbij het in de zomermaanden wat rustiger is en in het najaar erg hard begint te lopen. Factoring is daardoor uiteindelijk gunstiger omdat het beter aansluit bij de behoeften van het bedrijf. Om tot de goedkeurende verklaring in het jaarverslag te komen moet aangegeven worden dat er een zekerheid is dat deze onderneming ook de komende jaren aan al zijn verplichtingen kan voldoen. Dat is ook de reden waarom RSG voor 4 maanden een aanvullend krediet heeft gevraagd aan ABN Amro om dat zomerdal op te vangen. Op dit moment loopt RSG keurig op schema. Als het aanvullend krediet er nu niet zou zijn dan zou de heer van Gelder niet in paniek raken maar hij vindt het wel prettig dat het er is want het zijn toch grote kasstromen waar het bedrijf mee te maken heeft. E&Y heeft er ook op aangedrongen dat de financiering voor 2011 helemaal verzekerd is. Het onroerend goed Utrecht betreft 4 ha en is een mooi terrein. Volgens de heer van Gelder zouden 10 jaar geleden de beleggers, met name de ontwikkelaars, in de rij hebben gestaan voor het terrein. Het is na de sluiting van RS Utrecht bij een groot aantal partijen aangeboden. Het gaat om 4 ha ontwikkeltraject waarbij het zo'n 10-tal jaren ongeveer kan duren voor een investering terugverdiend kan worden. Er zit een hoogbouw bestemming op waarop tot 23 lagen gebouwd mag worden. Maar zelfs de grote ontwikkelaars in Nederland vonden het een te lang traject tussen de aankoop en het rendement. Er is nu gekozen voor verhuur aan een belangrijke partij. Het betreft een meerjarige overeenkomst. Het is ook een eindige overeenkomst en met name voor de professionele ontwikkelaars is het een traject waarbij ze een jaar of 5 – 6 vooruit kunnen kijken met een kasstroom die rentelasten dekt en het RSG in staat stelt om een optimale prijs te realiseren.

3c Bespreking en vaststelling Jaarrekening

Conform artikel 16, lid 7 van de statuten van de vennootschap was de jaarrekening inclusief het jaarverslag van het bestuur en de accountants-verklaring vanaf het moment van oproeping van deze vergadering ten kantore en op de website van de vennootschap beschikbaar. De jaarrekening omvat de balans per 31 december 2010 en de winst- en verliesrekening over het boekjaar 2010 met toelichting daarop, zoals door de RvB samengesteld en met de RvC besproken.

De jaarrekening is met algemene stemmen vastgesteld.

3d Dividendbeleid

Gezien het negatieve resultaat zal er geen dividend worden uitgekeerd. Het dividendbeleid is als zodanig ongewijzigd en is terug te vinden op pagina 25 van het jaarverslag.

3e Décharge RvB

Dit punt heeft alles te maken met het verlenen van décharge aan de leden van de toenmalige RvB over het boekjaar 2010. De heer Jorna had al aangegeven dat hij met zijn vragen bij dit agendapunt terug wilde komen. De voorzitter wil namens de RvC daar eerst iets over toelichten voordat de aandeelhouders in de gelegenheid worden gesteld vragen te stellen.

De voorzitter geeft aan dat er in deze vergadering een aantal keren vragen zijn gesteld of opmerkingen zijn gemaakt m.b.t. de décharge van de toenmalige RvB, de heren Caris en Van der Heijden, over het gevoerde beleid in het boekjaar 2010. In de beëindigingsovereenkomst, die met de heer Caris is vastgesteld in het kader van zijn vervroegde uittreden, is door de RvC aan hem décharge is verleend ("kwijting"). De voorzitter kan zich voorstellen dat de aandeelhouders overtuigd zijn dat dat uiteindelijk alleen voorbehouden is aan de AVA maar in het kader van een beëindigingsbijeenkoms kan dat ook gebeuren door de RvC. De voorzitter heeft in een toelichting aangegeven hoe zij uiteen zijn gegaan en dat in 2009 – 2010 ook wel kritische opmerkingen zijn gemaakt vanuit de RvC naar de RvB en vice versa. Maar uiteindelijk is in goed overleg met de heer Caris het dienstverband verbroken ivm zijn VUT regeling. Naar het oordeel van de Commissarissen heeft de heer Caris zijn verantwoordelijk genomen en vonden zij het ook terecht om die décharge te verlenen. Als in deze vergadering dus sprake is van het al dan niet verlenen van décharge dan is die werking beperkt tot het overgebleven toenmalige lid van de RvB en dat is de heer Van der Heijden. Dat komt in de BAVA aan de orde op 25 mei dus het is een bijzondere situatie. In feite wordt de aandeelhouders gevraagd of u het gevoerde beleid van de RvC in deze, kan ondersteunen of niet.

De heer Dekker geeft aan het standpunt te begrijpen maar vindt dat de aandeelhouders in een iets andere positie zitten in dit soort situaties. Er is een jaarrekening, een RvC, een RvB en een heel moeilijke situatie, aldus de heer Dekker. Aangegeven is dat - misschien ook geholpen door de langjarige ervaringen met de heer Caris - de partijen in goed overleg uit elkaar zijn gegaan. Maar bij de heer Van der Heijden is er het gegeven dat er een agenda is over 14 dagen waarin ook al een expliciete standpuntbepaling t.a.v. het functioneren van de heer Van der Heijden te zien is. Dus zijn eerste vraag is: als u al duidelijk in de agenda de argumenten op tafel heeft gelegd, waarin u meent niet in goed overleg van de heer Van der Heijden te kunnen scheiden, kunt u dan misschien toch iets concreter maken wat dan de belangrijke zakelijke breekpunten waren met de heer Van der Heijden? Volgens de heer Dekker gaat het hier over het beleid 2010 en het probleem voor de aandeelhouders is dat er in de argumentatie voor de vergadering over 14 dagen ook zaken zijn die raken aan het gevoerde beleid. Die informatie is nodig om een standpunt m.b.t. eventuele décharge te kunnen bepalen. Zijn tweede vraag is of het zo was dat de RvB tot dan toe heel gemeenschappelijk was opgetrokken en dat de heer Caris op de ene wijze is afgehaakt en de heer Van der Heijden op een andere wijze of dat er al een verschil van inzicht lag binnen de RvB want dat kan natuurlijk wezenlijk zijn ook bij het beoordelen van décharge. Zijn derde vraag daarbij is dat het voor de aandeelhouders opvallend is dat normaliter de partijen er wel uit komen zonder al te veel gezichtsverlies. Echter hier niet. Misschien is het toch goed dat er, al is het maar heel kort, geschetst wordt hoe het zo gekomen is dat dit conflict zo naar buiten komt en tot de dag van vandaag niet is opgelost.

Het spijt de voorzitter aan te moeten geven dat hij toch niet op dit verzoek in kan gaan. De heer Huyzer heeft in zijn presentatie het gevoerde beleid en de achtergronden toegelicht. De voorzitter beaamt dat het een ongebruikelijke situatie is dat ze er niet uit zijn gekomen met de heer van der Heijden en dat dat leidt tot een BAVA. Dat wordt ook betreurd. De RvC wil dat graag toelichten maar dat moet zorgvuldig gebeuren. Dat betekent zorgvuldige toelichting van de kant van de RvC, waarbij alle argumenten gewogen op tafel worden gelegd en waardoor ook de aandeelhouders volledige inzage krijgen in wat tot de beleidskeuzes heeft geleid. Ook de heer van der Heijden kan dat dan daar doen. Daarvoor is nu juist die BAVA.

De heer Jorna stelt dat als de RvC de décharge door zou willen verschuiven naar de BAVA dat dat punt dan op de agenda van die BAVA had moeten staan. Zoveel dagen voor aankondiging etc. Dat is niet gebeurd. Dat zou formeel besloten moeten worden. Zijn tweede punt is dat de RvC de heer Caris décharge heeft verleend en volgens de heer Jorna moet formeel aan deze vergadering worden gevraagd of wij dat over willen nemen. Wat de heer Dekker eigenlijk aangeeft, aldus de heer Jorna, is dat er iets

gebeurd moet zijn vanaf de indiensttreding van de heer van der Heijden tot nu waardoor u tot de woorden komt “aantoonbaar verwijtbaar gedrag”. Vandaar zijn vraag om meer duidelijkheid.

Mr Josephus Jitta van Stibbe, juridisch adviseur beaamt dat de heer Jorna gelijk heeft dat de décharge niet is geagendeerd voor de BAVA dus dat dat niet op die vergadering aan de orde kan komen. De heer Jitta geeft aan dat er eerder gezegd is dat de onderneming bezig is met het kijken naar het aantrekken van een nieuwe voorzitter van de RvB. Als daar een BAVA voor opgeroepen wordt, zou het punt van décharge op die agenda gezet kunnen worden. Daarmee zou het probleem opgelost kunnen zijn. Met betrekking tot het andere punt geeft de heer Jitta aan dat bij een contractuele beëindigingsovereenkomst een vennootschap afstand kan doen van de rechten van de vennootschap tegenover degene die afscheid neemt. Dat is een kwijting, een afstand van recht. Dat is anders dan décharge in de aandeelhoudersvergadering. Het zijn eigenlijk twee verschillende dingen maar doordat die afstand van recht al geweest is speelt die vennootschapsrechtelijke décharge geen echte rol meer.

De heer Dekker wil toch een positieve opmerking maken. Het is op zich voor de aandeelhouders misschien ook wel een goed signaal dat hier niet is gekozen voor de neiging om de vuile was onder het vloerkleed te schuiven en met een afkoopsom richting de heer Van der Heijden de boel uit zicht te houden. Er is mogelijk ook een financieel motief geweest waarop men gezegd heeft “dit wordt wat te gortig” en in die zin is de heer Dekker dan ook geneigd om de BAVA over 14 dagen af te wachten.

De voorzitter bevestigt dat alle elementen van het betoog bij de BAVA openbaar gemaakt zullen worden. Wat er gebeurd is en waarom het uiteindelijk niet gelukt is om die minnelijke schikking te bereiken.

3F Décharge van de RvC

De heer Jorna geeft aan dat ook dit punt moeilijk is. Hij citeert de quote van de voorzitter waarin hij aangeeft dat de heer Van der Heijden wat te verwijten valt sinds 2009. In de jaarvergadering over het jaar 2009 en 2010 is de aandeelhouders ook décharge van de RvB gevraagd aldus de heer Jorna. Zijn vraag is daarom of de RvC aan kan geven of bepaalde zaken die noodzaken tot de stappen die nu genomen worden, hen na eind 2010 of daaromtrent pas ter ore gekomen zijn? Want als de heer Van der Heijden al een paar jaar aan de aandeelhouders wordt voorgesteld als de man die zij décharge moeten verlenen en de RvC wist sinds 2009 dat hij aantoonbaar laakbaar gedrag had, dan wordt het moeilijk voor de aandeelhouders om de RvC décharge te geven want dan zijn de aandeelhouders de afgelopen tijd niet juist voorgelicht. De heer Jorna zoekt naar een modus dat hij de RvC al dan niet décharge kan geven op basis van de Van der Heijden case.

De voorzitter legt uit dat ze in 2010 - hij heeft daar in het kader van de heer Caris al het een en ander over gezegd, gezien de resultaten kritischer naar de RvB heeft gekeken. Hij voegt toe dat de RvC toch wat meer op afstand staat. Dat er een time lack zit tussen het beleid zoals het geformuleerd wordt en het beleid in uitvoering. De RvC dient echter als toezichthouder niet op de stoel van de directies te gaan zitten. Maar uiteraard houden ze wel voeling met de bedrijven en zijn ze ook – bij toerbeurt - iedere maand aanwezig bij de COR vergadering. Het verslag zoals de heer Huyzer dat heeft aangegeven, hadden ze nooit kunnen maken alleen vanuit de RvC. Het betekent toch dat dingen anders bekeken worden als men er dichterbij zit. Maar op de BAVA zal dat nader toegelicht worden, aldus de voorzitter.

De heer Jorna begrijpt het betoog want als de RvC in de keuken gaat kijken en/of er komt een nieuwe bestuursvoorzitter dan is het vaak zo dat nieuwe bezems schoon vegen. Wat de heer Jorna dan vreemd vindt is dat in de derde kwartaalcijfers, die volgens hem in februari zijn gemaakt, niet een extra last voor gebeurtenissen na balansdatum is opgenomen. Dus hij gaat ervan uit dat het destijds niet speelde want de heer Van der Heijden werden nog phantom shares toebedeeld. Dus volgens de heer Jorna geeft de RvC, door over het jaar 2010 aan Bernard van der Heijden phantom shares toe te kennen, aan dat hij het prima heeft gedaan en moet blijven, maar dat de RvC nu zegt dat hij vanaf 2009 aantoonbaar verwijtbaar gedrag heeft vertoond.

De voorzitter verwijst naar de BAVA.

De heer Jorna geeft aan dat hij op deze manier geen décharge kan geven dus dat hij tegen zal stemmen.

De heer Dekker stelt dat déchargeverlening wordt gedaan op grond van de op dat moment bekende feiten. Als de vergadering zich nou zou abstraheren van het feit dat ze de agenda van over 2 weken al kennen, want dat is op zich volgens de heer Dekker een complicerende factor in dit verband, dan kan de vergadering zeggen dat ze op grond van de indicaties ervan uit mogen gaan dat, op basis van wat ze nu weten, het verlenen van die décharge redelijk is. Komt er een belangrijk nieuw feit naar voren over welke persoon dan ook in het bestuurlijke lichaam, waardoor die décharge als het ware wordt overruled, dan is die décharge in wezen ook niet meer geldig omdat ze niet volledig als aandeelhouder waren ingelicht over de gang van zaken. Misschien zit er volgens de heer Dekker een escape in door ervan uit te gaan dat de RvC verstandig en redelijk heeft gehandeld en dat de bestuurder die aan de orde komt over 14 dagen misschien wel verwijtbare dingen heeft gedaan maar dat ze net binnen de grens waren en dat dat niet hoeft te leiden tot het onthouden van de décharge. Komt er een nieuw feit dan zou de RvC zich met de aandeelhouders opnieuw over die décharge moeten buigen want dan is die décharge als het ware vervallen. Wellicht is dat een escape, stelt de heer Dekker, hoewel hij ervan overtuigd is dat de zaal het onbevredigende gevoel zal houden dat ze niet volledig de informatie hebben op grond waarvan ze die décharge zouden moeten verlenen.

De décharge is ter stemming gebracht en de heer Jorna heeft tegengestemd. De heren Dekker en Rozendaal hebben zich onthouden van stemming. Dat betekent dat aan de RvC décharge is verleend met 2.375.245 stemmen voor, 10 stemmen tegen en 4001 stemmen onthouding.

4. De samenstelling van de RvC.

Door het vertrek van de heer Lugt als lid van de RvC in juli 2010 is er een vacature ontstaan. Door Riva Investment is de heer Rijper aanbevolen voor deze benoeming. Aangezien er verder geen aanbeveling voor de vacature is gedaan heeft de RvC de heer Rijper voor benoeming voorgedragen. In de agenda is het CV van de heer Rijper toegelicht.

De heer Rienks vraagt zich af hoe de RvC tot deze keuze is gekomen want hij vindt het eigenlijk vrij ongelukkig gezien de onderhandelingen die eerder met de heer Rijper zijn gevoerd. Als de heer Rijper nu lid van de RvC wordt kan niet meer met hem onderhandeld worden zoals tot nu toe het geval geweest is. De heer Rienks heeft niet het gevoel dat de overnamewens definitief over is en het lijkt hem veel beter als de heer Rijper in zijn oude rol blijft en niet aan die kant van de tafel plaats gaat nemen. Op zichzelf zijn er volgens hem wel voordelen als een groot aandeelhouder commissaris is, maar in het geval van de heer Rijper niet. Als hij weer een poging zou willen doen de aandelen over te nemen dan wordt het een grote complicatie. Zolang de heer Rienks een kleine aandeelhouder is en de heer Rijper zijn aandelen wil hebben dan moet er iemand voor hem opkomen om ervoor te zorgen dat de koper een prijs betaalt die hoog genoeg is. De heer Rienks geeft aan dat hij bij voorbaat tegen stemt.

De voorzitter geeft aan dat de RvC de heer Rijper een uitstekende kandidaat vindt en dat zij al voor de vervanging van de heer Lugt met de heer Rijper spraken. Dat was voordat het hele biedingsproces begon. Juist in het kader van het biedingsproces is de hele zaak on hold gezet. Nu het biedingsproces weg is, is de vacature doorgezet. Met betrekking tot de samenstelling van de RvC en wie voor de positie van de aandeelhouders opkomt geeft de voorzitter aan dat dit natuurlijk het collectief van de RvC is. Volgens de voorzitter is het zeer goed dat er een vertegenwoordiging van de aandeelhouders in de RvC zit die vanuit de verantwoordelijkheid van een commissaris opereert. En met betrekking tot het eventueel terugkomen van een bod op de aandelen geeft de voorzitter aan dat de toekomst dit zal uitwijzen maar dat het vanzelf spreekt dat de heer Rijper zich dan verschoond van die onderhandelingen.

De heer Jorna geeft aan dat de VEB bezwaar heeft tegen niet de persoon Rijper zelf maar wel tegen datgene waar hij voor staat. In zijn vele functies is te zien dat hij vermogensbeheerder is en veel doet in de participatiewereld. De VEB vindt het niet gewenst dat straks een grootaandeelhouder, die ook aangegeven heeft dat hij interesse heeft in het hele bedrijf, een kijkje in de keuken krijgt. Een ander punt is dat de heer Huyzer waarschijnlijk, nadat de nieuwe bestuursvoorzitter gevonden is, terugkeert naar de RvC. Gelet op datgene wat hij zelf heeft aangegeven, dat de kosten van de holding beperkt moeten worden, zou ik me kunnen voorstellen dat op termijn een RvC van 4 man voldoende is, aldus de heer Jorna.

De heer Dekker heeft een iets andere gerichte vraag. Hij kan zich in sommige gevallen wel voorstellen dat een grootaandeelhouder een bepaalde functie kan hebben in een RvC. Hij gaat ervan uit dat de heer Rijper voldoende voor zichzelf heeft uitgemaakt welke eisen er binnen een RvC worden gesteld ten aanzien van onafhankelijkheid en het vertegenwoordigen van alle belanghebbenden, inclusief uiteraard het personeel, om een belangrijke component te noemen. De heer Dekker neemt aan dat er tussen de RvC en de heer Rijper is overlegd over de strategie en dat de heer Rijper zich geconformeerd heeft aan die strategie zoals duidelijk bij de aandeelhouders is uiteengezet want als daar een wrijvingspunt zou liggen, zou de heer Dekker het erg moeilijk vinden.

De heer Rijper kan alleen maar zeggen dat hij in de huidige marktsituatie en met de huidige aanpak volledig achter de strategie van de onderneming staat. En hij voegt daar aan toe dat hij namens alle stakeholders in de RvC zal zitten en niet alleen namens Riva.

De voorzitter komt nog terug op de vraag van de heer Jorna waarom ze toch overgaan naar 5 commissarissen: het antwoord is dat de workload vrij hoog is aangezien het een complexe organisatie is. Dus dat het gewoon een praktische reden heeft. De voorzitter geeft aan dat dit commissariaat zeer tijdrovend en intensief is.

De benoeming wordt ter stemming gebracht. De heren Jorna, Rozendaal, Rienks, van Leeuwen en Hartman hebben tegen gestemd. Geen onthoudingen. De heer Rijper is met 2.379.145 stemmen voor en 111 stemmen tegen benoemd tot lid van de RvC voor de periode van 4 jaar.

5. Voorstel wijziging remuneratiebeleid bestuur.

Zoals aangegeven heeft de RvC besloten het bestuursmodel van de onderneming te vereenvoudigen. In de nieuwe situatie wordt uitgegaan van een managementteam van werkmaatschappij- en stafdirecteuren dat direct wordt aangestuurd door een Directievoorzitter. We praten dus niet meer over een CEO. Daarom is besloten het remuneratiebeleid te vereenvoudigen en daarop aan te passen. De exacte samenstelling van de remuneratie zal bepaald worden zodra een nieuwe directievoorzitter is aangesteld. Van belang is wel te vermelden dat het beloningspakket binnen de kaders van de huidige beloning zal blijven. Datzelfde geldt voor de tijdelijke vergoeding die de interim CEO, de heer Huyzer, momenteel ontvangt.

De belangrijkste verandering ten opzichte van het vorige door de aandeelhouders vastgestelde beloningsbeleid is dat de long term incentive wordt afgeschaft evenals het premievrije pensioen.

De heer Jorna geeft zijn complimenten voor het voorstel. Hij voegt wel toe dat het jammer is dat dit niet in de toelichting op de agenda staat. Ook op de website staat alleen het remuneratiebeleid maar zeker niet dat de heer Huyzer van een pensioenbenefit afziet.

De heer Noten wijst op een misverstand en dat hier zaken door elkaar worden gehaald. Hij geeft aan dat de beloning van de heer Huyzer één punt is en dat het bij dit agendapunt alleen gaat over het beloningsbeleid. En daar is sprake van 3 wijzigingen. De eerste is: in het beloningsbeleid stond dat de beloning automatisch zou worden geïndexeerd volgens de GrafiMedia CAO. Dat is geschrapt. Ten tweede is de long term incentive, in de vorm van phantom shares geschrapt. Die gold alleen overigens voor leden van de RvB. En het volledig premievrij pensioen is geschrapt. Dat betekent dat de pensioenregeling geharmoniseerd is met de gebruikelijke pensioenregeling in de bedrijfstak. Dat houdt in dat ook door de bestuurder zelf premie betaald wordt. Dat zijn de 3 beleidswijzigingen waar dit agendapunt aan refereert, aldus de heer Noten.

Het tweede element dat hier ter sprake kwam gaat niet over het beleid maar over de toepassing van het beleid in het kader van de beloning van de heer Huyzer. Dat staat niet op de agenda vandaag aangezien de toepassing van het beloningsbeleid in het kader van de heer Huyzer binnen de uitgangspunten van de beloning van de heer Caris vallen. Maar er is geen sprake van een arbeidsovereenkomst, dus de hele constructie is anders maar gesteld kan worden dat total cash Caris en total cash Huyzer hetzelfde is. Maar de heer Huyzer wordt niet full-time betaald dus het volume uiteindelijk is lager.

Het voorstel wordt ter stemming gebracht. JP Morgan Chase en The Northern Trust Company hebben tegengestemd. Geen onthoudingen.

Het aangepaste remuneratiebeleid is met 2.378.380 stemmen voor en 876 stemmen tegen goedgekeurd.

6. Machtiging tot uitgifte van aandelen, tot het verlenen van rechten tot het nemen van aandelen en tot beperking of uitsluiting van voorkeursrecht

Voorgesteld wordt het Bestuur aan te wijzen als het orgaan dat voor een periode eindigend op 31 december 2012 (behoudens verlenging door de Algemene Vergadering van Aandeelhouders) bevoegd is om, onder goedkeuring van de RvC, te besluiten tot uitgifte van aandelen, tot het verlenen van rechten tot het nemen van aandelen en tot het beperken of uitsluiten van voorkeursrechten van de houders van aandelen. De bevoegdheid geldt voor gewone aandelen tot een aantal gelijk aan tien procent (10%) van het thans geplaatste kapitaal.

Bij stemming is de machtiging met algemene stemmen verleend.

7. Machtiging tot verkrijging door de vennootschap van eigen aandelen of certificaten daarvan

Voorgesteld wordt het Bestuur opnieuw voor de duur van 18 maanden te machtigen, volgestorte aandelen in het kapitaal van de vennootschap zelf of certificaten daarvan tot het wettelijke en statutair toegestane maximum anders dan om niet, door welke wijze van eigendomsverkrijging dan ook, te verkrijgen tegen een prijs die ten hoogste vijftien procent (15%) afwijkt van de hoogste dan wel de laagste prijs waarvoor aandelen van de desbetreffende soort in de vennootschap per de datum waarop de overeenkomst tot verkrijging wordt gesloten, bij NYSE Euronext te Amsterdam worden verhandeld.

De heer Dekker geeft aan dat de financiële basis van de vennootschap weliswaar, zoals dat in het tussentijds bericht heet, solide is maar dat hij de ontwikkeling van de vennootschap eigenlijk niet van dien aard vindt dat hij een inkoop van eigen aandelen op dit moment voor de hand vindt liggen. In dit soort gevallen is hij niet blij met agendapunt 7 want er kunnen altijd ongelukjes uit voorkomen. Dus als het een dode letter is dan is hij er niet blij mee want dan heeft het geen zin en als het geen dode letter is vraagt hij zich af wat de afweging is op grond waarvan er op dit moment of binnen zeer afzienbare tijd aandelen zouden worden ingekocht. Maar hij wil volstaan met te zeggen dat hij zich erin kan vinden, zij het erg schoorvoetend mits aangegeven wordt dat het op dit moment niet voor de hand ligt dat er van deze machtiging gebruik wordt gemaakt.

De voorzitter neemt nota van de opmerking.

Het voorstel wordt ter stemming gebracht. JP Morgan Chase en The Northern Trust Company hebben tegengestemd. Geen onthoudingen. De machtiging is derhalve voor de duur van 18 maanden met 2.378.380 stemmen voor en 876 stemmen tegen, verleend.

8. Rondvraag

De heer Van der Steenstraten wil graag in weerwil van alles wat ze vanmiddag aan hebben moeten horen er de aandacht op vestigen dat we hier te maken hebben met een onderneming waar toch ook het afgelopen jaar weer zeer veel mensen de poort uit moesten. Hij heeft daar deze middag niks van gehoord. In die zin vindt hij het 'gemiezens' over remuneratie en impairments bedroevend omdat daardoor de hoofdlijnen uit het oog verloren worden. Dat wilde hij even gezegd hebben.

De voorzitter is blij met deze opmerking m.b.t. de situatie waar inderdaad pijnlijke ingrepen hebben plaatsgevonden die zeer veel mensen hebben getroffen. De voorzitter geeft aan dat de RvC die mensen en de directie en de leiding zeer erkentelijk is voor de manier waarop en de zorgvuldigheid waarmee, het gegaan is. Weliswaar iets meer op afstand maar als commissarissen staan zij dicht genoeg bij om te weten dat dergelijke reorganisaties in het kader van de continuïteit iedere keer weer tot persoonlijke drama's leiden.

De heer Dekker wil bij de rondvraag nog zijn dank betuigen voor het feit dat de moeite is genomen om een bijzonder uitvoerige inleiding te houden zodat voor de aandeelhouders, gegeven de niet gemakkelijke omstandigheden, in ieder geval een helder beeld is ontstaan van het wel en wee binnen de onderneming en vooral ten aanzien van het nieuwe ingezette strategische beleid. Hij wenst in deze niet gemakkelijk tijden de vennootschap daarbij veel succes.

De voorzitter dankt de aanwezigen en sluit de vergadering.

